

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Forespørgsel nr. F 14:

Forespørgsel til industriministeren:

»Hvorledes forestiller industriministeren sig at der – efter regeringens finanslovaftale for 1990 med Fremskridtspartiet – kan tilrettelægges en dansk aktiv erhvervs politik, som – på linje med forholdene i andre europæiske lande – kan styrke Danmarks forberedelser til bl.a. EF's indre marked og et bredere europæisk økonomisk samvirke i 1990'erne?«

Af Nyrup Rasmussen (S) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 12/1 90. Fremme af forespørgslen vedtaget 18/1 90).

Begrundelse

Nyrup Rasmussen (S):

Forespørgslen til industriministeren drejer sig om, hvordan industriministeren forestiller sig at der efter regeringens finanslovaftale for 1990 med Fremskridtspartiet kan tilrettelægges en aktiv dansk erhvervs politik, som på linje med forholdene i andre europæiske lande kan styrke Danmarks forberedelser til EF's indre marked og et bredere europæisk økonomisk samvirke i 1990'erne. Den debat er temmelig afgørende for ganske mange virksomheder og ganske mange lønmodtageres fremtidige beskæftigelsesmuligheder.

Debatten er selvsagt også begrundet i, at vi nu står med en erhvervs politik, som efter finanslovaftalen reelt er skåret så massivt tilbage, at vi ikke alene var bagud, hvad aktiv erhvervs politik angik, før årsskiftet 1989–90, men reelt er kommet endnu mere bagud efter finanslovaftalen mellem regeringen og Fremskridtspartiet.

Må jeg bare nævne et enkelt tal, som kan illustrere problemstillingen: Vi ved fra EF-Kommissionens statistik, at EF-landene i gennemsnit har udmålt deres aktive industri- og erhvervs politik til noget i retning af 5,50 kr. pr. lønmodtager. Vi ved, at dansk erhvervs politik på tilsvarende måde er blevet udmålt til noget, der ligner 1,70 kr. pr. lønmodtager. Men det var vel at mærke tallene før finanslovaftalen 1990.

Nu er vi desværre i den situation, at efter at produktudviklingsordningen er blevet afskaffet, efter at eksportfremmeordningen – ikke mindst markedsudviklingsordningen – reelt er blevet afskaffet, og efter at egnsudviklingsordningen, som blev fornyet for et lille års tid siden, ikke længere har noget at have sin økonomi i, gør vi det modsatte af alt det, de andre EF-medlemslande gør. Hele den gennemgribende erkendelse i EF-medlemslandene af, at man, på samme måde som man må føre en aktiv udviklings-, uddannelses- og arbejdsmarkedspolitik, naturligvis også må føre en aktiv erhvervs politik, har det meget skidt nu, og derfor begrundelsen, derfor oplægget til forespørgselsdebatten.

Lad os håbe, at vi i dag kan få en lille erkendelse frem hos regeringen af, at det måske ikke var så klogt, det, der skete i en sen natte time i Finansministeriet, at det måske er eftertankens tid nu i foråret 1990. Enhver kan begå fejl, denne regering kan også gøre det. Det var måske klogt for regeringen at overveje, om den kurs, man nu begiver sig ind på, skaber nye hindringer for os frem for at skabe nye muligheder.

Besvarelse

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Forespørgslen til mig, som hr. Nyrup Rasmussen netop har begrundet, viser med al ønskelig tydelighed, at begrebsforvirringen er i højsædet. For hvad er dansk erhvervs politik? Ja, hvis jeg må citere hr. Nyrup Rasmussen fra den netop fremlagte begrundelse:

»Erhvervs politikken er skåret tilbage«.
og endnu et citat: